

Kijkje in de Kerkbuurt met toen nog Raadhuis en Kantongerecht

Nico spreekt in het verhaal hieronder over baldadigheid bij de herenkledingwinkel van O&G in de Kerkbuurt. Deze stond naast het vroegere Raadhuis. Had hij de ruit in een eerdere tijd gebroken dan had hij zich een ritje naar Dordt kunnen besparen, want de zaak van O&G was voorheen (1884-1934) het Sliedrechtse kantongerecht. In 1935 werd het verbouwd tot de genoemde kledingzaak. In 1989 werd het pand aangekocht door het Sliedrechts Museum en na een grondige restauratie in de oorspronkelijke staat teruggebracht. Oud-burgemeester Spijkerboer opende op 30 november 1990 de verbonden panden.

Streke van vroeger ...

De krante staan vol over rottighaaid, mor wij konne d'r vroeger ok wà van, hoor! Op 'n zondagmiddag wazze me is met 'n oud conserrevebliksie aan 't goaltjie schiete bij O & G in de Kaarekbuurt. Ik sting op doel. Tevaallig kwam mijn voorman van 't waarek verbij en waorschouwde mijn dat 't nog is verkeerd zou aflôope. 'k Zee dà 'k ze d'r aamel uithieuw en dat 't primaogong. Toe me laeter naer huis liepe, lag t'r bij De

Meer op d'n dijk een stuksie betonijzer. Daer gaf 'k 'n lel tege en tot m'n grôôte schrik vloog dat aan d'n overkant tege d'n etelaozieruit bij Meijere. Die kosttende netturlijk 'n kaptaal: elf gulde! Laeter mos 'k 'r om vóorkomme bij de rechter. Van de verzekering mos 'k zegge dà 'k 't mos betaole vâ m'n zakgeld. Toe kree 'k gêen êens een boete. 'k Was op de fiets naer Dordt gegaon. 't Was echt bêesteweer, 'k wier hêemel drijfmat. Dat was zeker ok voor straf?!

Ten weste van diezellefde Meijer Mannefactory was een stoepie mè blaainde voor 't raom en klompe voor de deur. Êest piste me die klompe vol en daernaer trokke me de blaainde ope. De beweuner kwam gaauw naer buitene, want 't was in d'n oorlog verplicht om de raome te verduistere. Hij schoot in z'n klompe ... Een hôop gemopper netuurlijk om z'n pisanatte voete! De kèrel die daer weunde daer waarekte ik mee op Scheepswurref 'De Klop'.

Waer nou 't Merwedeploain is, hà je vroeger de Beijerlanse Slaogery. Laeter was daer, naer 'k mêen, 't ketoor van 'n poletieke partij, de O.S.P. Daer haalde me een houte schot van zô'n 45 cm brêed. Bij Voogd, tegenover de Merbao, namme me wat tegels mee waer we twêe staopeltjies van maakte. 't Schot wier d'r tege gezet en dan mor wachte tot 'r een fiets aankwam met 'n verduisteringslamp. Voor die fietser wat zag, was 't netuurlijk al BOEM! Bij de kefees van Slob, Schalk, Van Zesse en Koorevaor sting toendertijd een fietserrek buite. Die mosse d'r stêevast aan glôve. We hese ze omhông aan 't touw van de vlaggestok en dan bengelde ze hông in de vlaggemast!

Bij groenteboer Verschoor namme me knolle en rôje kôle weg en die gooide me tijdes de dienst van 't Leger des Haails tege de binnedeur. Die mense van 't Leger stinge soms op d'n hoek van de straet te zinge. Zô ok 'n keer bij Van Beuzekom. Ze zonge uit volle borst, liepe in 'n kringchie en klapte in d'r hande. Wij konnen 't nie laete en stapte d'r klappend ok tusse. Zuk soort streke hadde wij vroeger! Aareg aailijk, hee!